

מסכת עדיות

פרק ה

א. רבי יהודה אומר, ששה דברים מחייבים בית שמאלי ומהמורי בית הלל. דם נבלות, בית שמאלי מטהרין, ובית הלל מטמאין. ביצה חלבלה, אם יש כיווץ בה נמקרת בשוק, מפרת. ואם לאו, אסורה, כדורי בית שמאלי. ובית הלל אוסרין. ומודים בביבצת טרפה שהיא אסורה, מפני שחדרה באסור. דם נכricht ודם טהרה של מצרעת, בית שמאלי מטהרין. ובית הלל אומרים, קרקע וכימי רגילה. אוכליין פרות שביעית בטובה ולא בטובה, כדורי בית שמאלי. ובית הלל אומרים, אין אוכליין אלא בטובה. החמת, בית שמאלי אומרים, ארוּה עומדת. ובית הלל אומרים, אף על פי שאיןה ארוּה:

ב. רבי יוסי אומר, ששה דברים מחייבים בית שמאלי ומהמורי בית הלל. העוף עולה עם הגבינה על הshellchn וaino g'acel, כדורי בית שמאלי. ובית הלל אומרים, ainoo uolah v'aino g'acel. תורמין זיתים על שמן, וענבים על יין, כדורי בית שמאלי. ובית הלל אומרים, אין

תורמין. הזרע ארבע אמות שבכרם, בית שמאי אומרים, קדש שורה אחת, ובית היל אומרים, קדש שמי שורות. הפעסה, בית שמאי פוטרין, ובית היל מחייבן. מטבחין בחרקלית, בדברי בית שמאי. ובית היל אומרים, אין מטבחין. גר שנתקיר ערבי פסחים, בית שמאי אומרים, טובל ואוכל את פסחו לערב. ובית היל אומרים, הפורש מן הערלה, בפורש מן הקבר:

ג. רבינו ישמעאל אומר, שלשה דברים מקלי בית שמאי ומחרמי בית היל. קחלה אינו מטהה את הידים, בדברי בית שמאי. ובית היל אומרים, מטהה את הידים. מי חטא שעשוי מזותו, בית שמאי מתרין, ובית היל מטהאין. הקצח, בית שמאי מתרין ובית היל מטהאין. וכן לפעשות:

ד. רבינו אליעזר אומר, שני דברים מקלי בית שמאי ומחרמי בית היל. דם יולדת שלא טבלה, בית שמאי אומרים, ברקה וקמיימי רגליה. ובית היל אומרים, מטהה לה ויבש. ומודים ביולדת בזוב שהוא מטהה לה ויבש:

ה. ארבעה אחים, שניים מהם נשואיןathyachiות, מתו הנשואים לאחיות, הרי אלו חולצות ולא מתיבמות. ואם קדמו וכנסו, יוציאו. רבינו אליעזר אומר משום בית שמאי, יקימנו. ובית היל אומרים, יוציאו:

ו. עֲקָבִיא בֶן מַהְלָלָאֵל הָעִיד אֶרְבֶּעָה דָבָרִים. אָמְרוּ לוּ, עֲקָבִיא,
חִזְרָבָה בְּאֶרְבֶּעָה דָבָרִים שְׁהִיִּת אֹמֵר וּנְعַשֵּׂה אָב בֵּית דִין לִיְשָׁרָאֵל.
אָמֵר לְהָנוּ, מָוֹטֵב לִי לְהִקְרָא שׂוֹתָה כָּל יִמֵּי, וְלֹא לְעַשּׂוֹת שָׂעָה אַחַת
רְשָׁעָה לְפָנֵי הַמֶּקוּם, שֶׁלֹּא יְהִי אָוּמָרִים, בְּשִׁבְיל שְׁרָה חִזְרָבָה בָּוּ. הוּא
הַיְהָ מַטְפָּא שַׁעַר הַפְּגָדָה וְדָם הַירּוֹק. וְחַכְמִים מַטְפָּרִין. הוּא הַיְהָ
מַפִּיר שַׁעַר בְּכָור בַּעַל מָוֹם שְׁבִשָּׁר וְהַגִּיחָו בְּחַלּוֹן וְאַחֲרֵכֶת שְׁחָטוֹ,
וְחַכְמִים אָוּסָרִים. הוּא הַיְהָ אֹמֵר, אֵין מַשְׁקִין לֹא אֶת הַגִּירָה וְלֹא
אֶת שְׁפָחָה הַמְּשֻׁחָרָת. וְחַכְמִים אָוּמָרִים, מַשְׁקִין. אָמְרוּ לוּ, מַעֲשָׂה
בְּכֶרֶבְמִית, שְׁפָחָה מְשֻׁחָרָת שְׁהִתָּה בִּירוּשָׁלָם, וְהַשְׁקוֹה שְׁמַעְיָה
וְאַבְטָלִיּוֹן. אָמֵר לְהָם, גָּגָם הַשְׁקוֹה. וְנְדוּהוּ, וְמַת בְּגַדְיוֹן, וְסַקְלוֹן
בֵּית דִין אֶת אַרְוֹנוֹ. אָמֵר רַבִּי יְהוָה, חַס וּשְׁלֹום שְׁעַקְבִּיא נִתְנָהָה,
שְׁאֵין עָזָרָה נְגַעַת בְּפָנֵי כָל אָדָם מִישְׁרָאֵל בְּחַכְמָה וּבְיִרְאָת חָטָא
פְּעַקְבִּיא בֶן מַהְלָלָאֵל. וְאֵת מֵגַּדּוֹ, אַלְיָזָר בֶן חַנּוֹה, שְׁפָקָפָק
בְּטָהָרָת יְדֵיכֶם. וּכְשִׁמְתָּה, שְׁלֹחוּ בֵּית דִין וְהַגִּיחָו אַבָּוּ עַל אַרְוֹנוֹ. מַלְמָד
שָׁכֶל הַמְּתַנְּגָה וְמַת בְּגַדְיוֹן, סַקְלוֹן אֶת אַרְוֹנוֹ:

ז. בְּשִׁיעָת מִיתָתוֹ אָמֵר לְבָנָו, בָנִי, חִזְרָבָה בְּאֶרְבֶּעָה דָבָרִים שְׁהִיִּת
אֹמֵר. אָמֵר לוּ, וְלֹמַה לֹא חִזְרָבָה בָהּ. אָמֵר לוּ, אָנִי שְׁמַעְתִּי מִפִּי
הַמְּרַבִּים, וְהֵם שְׁמַעְוּ מִפִּי הַמְּרַבִּים. אָנִי עַמְּדָה בְּשִׁמוּעָתִי, וְהֵם
עַמְּדוּ בְּשִׁמוּעָתֵךְ. אַבְלָא אַתָּה שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַיְהִיד, וּמִפִּי הַמְּרַבִּין. מָוֹטֵב
לְהַגִּיחָה דָבָרִי הַיְהִיד, וְלֹאָחֹז בְּדָבָרִי הַמְּרַבִּין. אָמֵר לוּ, אָבָא, פֶּקַד עַלִי

לְחִבּוֹרָה. אָמֵר לוֹ, אַיִגִּי מִפְקִיד. אָמֵר לוֹ, נִשְׁמָא עִילָּה מִצְאָת בֵּי. אָמֵר
לוֹ, לֹא. מַעֲשֵׂיךְ יִקְרָבוּךְ וּמַעֲשֵׂיךְ יִרְחַקְוּךְ: